

“Sempre se’ns presenten les guerres africanes com guerres ètniques, una tribu de negres que mata una altra tribu de negres, o com guerres de religió, musulmans contra cristians i cristians contra musulmans. Això són mentides, perquè les úniques guerres que existeixen són guerres pel control dels recursos naturals del Sud”

CHEMA CABALLERO

Per la seva tasca, com a responsable del Centre Saint Michel, d’acollida i rehabilitació de més de 3.000 nens soldats segrestats i obligats a matar i executar les més terribles pràctiques de terror per les diferents faccions combatents en la guerra civil de Sierra Leone entre els anys 1991 i 2002. Chema Caballero continua fent campanya contra la utilització dels nens soldats i treballant amb els nens i nenes que no han pogut tornar amb les famílies i els que no han estat acceptats per la societat.

Chema Caballero és advocat de formació, màster en drets humans i resolució de conflictes. Va arribar a Sierra Leone el 1992, un any després del començament de la guerra (1991-2002), una de les guerres civils africanes més cruentes. La lluita pel control dels jaciments de diamants que hi ha al país va causar uns 50.000 morts i el desplaçament de milers de persones. En aquesta guerra les diferents faccions combatents van utilitzar nens soldats que, sota els efectes de les drogues i l’alcohol, eren obligats a matar i a torturar, o sigui, que eren víctimes i botxins.

L’any 1999 els xaverians, orde religiós al qual pertany Chema Caballero, li van encomanar la direcció d’un centre per a rehabilitar els nens soldats víctimes de la guerra, un projecte pioner que ha rehabilitat més de 3.000 nens i nenes. Fins aquell moment tan sols hi havia programes d’internament i reclusió per evitar que els nens continuessin matant.

Un cop declarada la fi oficial de la guerra, el gener de 2002, la majoria dels menors que havien passat pel centre van tornar amb les seves famílies. El programa dirigit per Chema Caballero va entrar en una segona fase: els pisos d’acollida per als nens, uns 200, que no van trobar els seus familiars o bé que no en van ser acceptats o que van ser rebutjats per la societat. Durant els tres anys de funcionament de Saint Michel, tan sols un 1% dels menors va decidir deixar el programa o es va escapar del centre.

Actualment viu a Tonko Limba, un indret de la selva profunda de Sierra Leone, de les més castigades per la guerra, on ha posat en marxa un nou programa d’educació que consisteix en la construcció d’escoles, formació de mestres i conscienciació dels pares perquè enviïn els seus fills a l’escola. L’educació i la formació són indispensables per a evitar que en el futur es tornin a produir situacions de guerra a Sierra Leone, amb un 70% de població analfabeta, i on actualment no hi ha futur per als joves.